

(החשך נעמד 10)

פה לא התמתי על אחריות כנהלה עבירי, והם בנו פה תשעה חודשים ללא מנהל עבירה — וזה אסור לפי החוק. אינני מבין כיצד משרד העבודה הרשה את זה.

בתחילת אוגוסט פיטרו אותי מהעבודה ואמרו לי שאני אישיות לא רצויה. אבל לא יכולתי לישון בשקט מכיוון שידעתי מה עתיד לקרות. הזהרתי את השכנים והם הודיעו לעירייה. המהנדס העירייה בדקו וי החליטו שהכל בסדר.

היום באתי עוד הפעם. המהנדס שאל אותי אם באמת אני הלשנתי, לא שמתי לב אליו והלכתי ישר לבור. במקום ראיתי שזהו זה. החילתי לצעוק ולמשוך מהמקום את המועלים. חמש דקות אחרי שצעקתי התמוטט הכל. תודה לאל שאיש לא נפגע.

עתה על משרד העבודה להחליט אם צרי דק מנהל העבודה בדבריו או לא.

דרכי אדם

אש תחת אהבה

דירי סביבת בית החולים דוגלו ביצו נעורו ביום ששי בלילה לקול צרחות איומות של אשה. הוא שרף את! הביאו לי רופאו הוא שרף אותי! לאלה שמיהרו אל החלונות נתגלה מחזה מוזעזע. על ה' מדרסה המוליכה לכיתון בית החולים נראו שלושה אנשים. גבר ואשה שתמכו באשה אחרת שהיתה עטופה בסדין וצמיתה על' לפתע ניתקה האשה את עצמה מעל מל' היה והחלה לרוץ לכיתון בית החולים. גוססה קול אסתר ביטון (34) בער עליה. חצי שעה קודם לכן היא באה לבית הקפה ג'ו' תמר כדי להתחנן בפני בעלה ניסים (45) שיפסיק את משחקי הקלפים שלו ויבוא לארוחה. הבעל הנוזעם קם ממקומו, יצא אתה. אך עוד על הסף הגזיית עליה שתי סטירות לחי חזקות. כאשר שבו הביתה, אכלה אס' תר לבה, לבשה את כותונת הלילה והת' כוננה לשכב לישון. כעבור דקות מספר שמעה אחרת, יקוט בני' ירי, צעקת אימות מדרתה השכנה של אחרת. היא מיהרה למקום, מצאה את אסתר אפופה להבות. בעלה עמד לידה. בידו היתה קופסת גפרו' רים. במטבח ניצב בקבוק נפט ריק למחצה. **הכל היה צפוף.** יקוט חספה סדין, שמיכה ושטיח, עטפה בהם את אסתר ונגלגלה אותה על הרצפה. במשך כל אותו זמן לא פנתה אל ניסים ולא שאלה אותו מה התרחש. היא לא היתה צריכה לשאול. הכל היה ברור לה. הכל היה צפוי מראש. כן במשך 23 שנות נישואיהם של אס' תר וניסים לא היו להם הרבה שנות אושר. ניסים היה עקר ואסתר אהבה ילדים. היא

האולימפיאדה עמידה כושלת

„ניצחון אחד ודאי יוכו הישראלים ב' אולימפיאדה ברומא, חוה השבוע את דעתו ישראלי שחזר מסירו באירופה ונפגש עם חברי המשלחת הישראלית למשחקים ה' אולימפיים. הם יוכו בניצחון חברתי.“

הצהרה זו היתה עשויה להישמע מעודדת מאוד לו היתה זו מטרת נסיעתה של ה' משלחת הישראלית ומטרת המיפגש הבינ' לאומי בבירה האיטלקית. אולם האולימפיאדה מטרה שונה לגמרי. מתחרים בה ספורטאים, גברים ונשים מעשרות ארצות, בעשרות מ'ק צועות שמהם, והגיבוש החברתי אינם נכללים בניניהם.

במיקצועות אלה ברור כבר עתה כי היש' ראלים רחוקים מהשגת תוצאות של כבד. במישחקים המוקדמים בכדורסל, שהתקיימו בבולוניה, תפסה ישראל את המקום השמי' ני מבין 18 הארצות שהשתתפו. היא ניצחה בשלושה מהמישחקים, הפסידה בתישעה. לאחר למעשה משנה, חזרה ישראל לזירה הבינלאומית בכדורסל, ענף שבשנים האחרונ' נות נחלה בו מספר ניצחונות מהירים. אולם שנה זו לא הוסיפה הרבה לענף. הרמה לא השתפרה וישראל לא הצליחה לעלות למישחקי הגמר ברומא. ואולי טוב שלא הצליחה. כי אם היו הכדורסלנים מגיעים לרומא סחויים ועייפים מהמאמץ שאינם רגילים לו ואינם יכולים עדיין ל' מד בו, מי יודע איזה בניונות היו נחלים שם.

החלומות צוננו. קורטוב של אשלויות היה קיים בקשר לשחינים הישראלים. מקר' רה של אשנייה זו — בניצחון הנאה ש' השיגו שחיני ישראל, ערב היציאה לרומא, על השחינים היתונים שביקרו בארץ. אך כבר הטבילה הראשונה של הישראלים במי בריכות השחייה של רומא ציננה לחלוטין את החלומות הלוהטים. הישראלים לא עברו אפילו לסיב' השני, והיתונים, שנוצחו על ידם בישראל, באו אחריהם בדירוג.

המשלחת מהארצות הקרות, שלא ישיגו את התוצאות שקיח להן ישתמשו, אולי, כאשר יחזרו לארצותיהן, בתירוץ כי החום פגע ביכולתם להגיע לשיאים אמיתיים. ה' ישראלים מקנאים בהם. כל יתר המשלחות בטוחות כי על ישראל אין החום יכול להשפיע. וזאת, למרות שהחום של 40 מע' לת ששרר השבוע ברומא, היה כה קשה שאפילו באילת מכירים כמותו רק לעיתים רחוקות.

החום והמתקן פגעו קשה במספר הצר פים שבאו לאירועים השונים. האיטלקים



שוער אלקיים הודף כדור קפריסאי עתיד מזהיר

השתמשו בהודמנות שהיתה להם להתקף. בהפועל היה אמציה מצויק, כרגיל. אבל אף ההפתעה של היום ראינו אצל השוער הצעיר, דני אלקיים. לזה הקסן יש עתיד מזהיר. אני פוחד שעוד יכבה קצת את הוהר של חודורוב. זאת אומרת יבוא במקומו.

אי אפשר לגמור בלי להגיד כמה מילים, טובות ודוקא, על אחד שכל הקהל רצה לאכול אותו חייה, רק שהתביישו מהאור' חים ורק צעקו לו: הביתה! זהו החלוץ של הפועל, איציה מנתם. המיסכן הזה קיבל מיקלחת קרה מהקהל בלי שהיה אשם. העמידו אותו לשחק קיצוני ימני. הזכירה שור, במקום למסור לו כדורים לפנים, מסרו לו אחרת — והוא רץ בלי לעשות הרבה על המגרש.

רק אחרי ששחלו אותו באמצע הוא התחיל לחיות. ועוד איך! הוא עשה מה שחשבנו שהפועל תל-אביב כבר שכח — לנצח קבצה זרה. אחרי אלפיים שנה או משהו כזה.

מי שלח אותם? ועכשיו רבותי, הלב שלי כואב אבל אני מוכרח לכתוב עוד קצת על כדורגל.

השבוע הייתי סקרן לקרוא על תוצאות המישחקים של אלופת הארץ הפועל פתח תקוה באירופה. לקחתי את העתון, הרכבתי את המשקפיים ולא עזר. רק בסוף מצאתי איזה ידיעה זעירה על תבוסה של האלופה שלנו לאיזה קבוצה בלגית בלתי ידועה. איזה לה גזנו לה שמנו. כמו העיתונים ככה גם הראיוני שכח אותם לגמרי. חושב שאם לא יודיעו זה לא יוריד את הכבוד שלנו.

גם למכבי חיפה מגיעה ברכה. הם מסתרי' בבנים להם באירופה ואיסיים תריסר שערים. טוב, אבל לאלה לא קוראים אלופים. מקום המישי, ששי זה בכל לא אלוף. למכבי חיפה יש לי טענה אחרת. תפסידו לכם אפילו עשרים אפס. התרסת את השם של הכדורגל הישראלי. אבל למה, בשם אלוהים, אתם צריכים לנגוב את השם של מכבי תל-אביב בשביל להשוות אתם אתם לא יכולים לה. פיע עם השם שלכם על המד' עזת? אתם חושבים שמכבי חיפה זה לא פירמה טובה מספיק בשביל להפסיד? ומה עם השחיין?

עבדנו קשה. עשינו שם באסיה ובאירופה. או שולחים לנו פיתאום את החברה האלה בשביל להרוס הכל במכה אחת. מי שלח אותם?

העין הפקוחה

השם הטוב שהכדורגל הישראלי רכש לעצמו בחוצלארץ עשוי להתקלקל במהרה. מסע תיחון של קבוצות הכדורגל הישראלי ליות באירופה השנה, לא הוסיפו כבוד לענף זה. אחרי מסע הכישלונות של מכבי חיפה בא במסע המוצלח יותר של הפועל פתח-תיקה. אך אפילו הצלחה זו עוררה גיחוך בעתונות האירופית.

לפני בואה של הקבוצה ללואן שבש' חייץ, היתה העתונות מלאה שבדים ופרטרי הערכה. מהם בלתי-מדויקים. נארגני המסע של הפועל פתח-תיקה לא היססו להתהדר בניצחונות שלא היו ולא נבראו. טענו ש' שחקני הקבוצה היו חברי הניבחרת הלאר' מית הישראלית שניצחה לאחרונה את תור'

יות, לפחות יהיה מי שידרכן אותם לשביר' כמה שיאים ישראליים ותקיים, שכבר זומן הגיעה שעתם לפנות את מקומם לחדשים.

כדורגל

הסבל מסובל לכל

על השינויים במגזר הניבחרת ה' ישראלית לכדורגל ועל המישחקי נגד קפריסין כותב שייע גלזר:

אתם מכירים את השמ'ת: גרינבלט, קרמניאן, בן-גורא, אורבך או סויה? אני לא מכירים? או מתפלא עליכם? זו ממש בושה. הלא אלה הם סגל הניב' חרת הלא-מית של ישראל, שע מד' להח' לף את סגל השח' קנים החתיקים של הניבחרתו הם הוסיעו השבוע במישחק מיבחן ראשון, ולפי זה אפשר לקבוע שהם יעמדו, ככה, עוד די הרבה זמן.

אבל את תחשבו לרגע אחד שאני נגד הכנסת צעירים לסגל הניבחרת. בדיוק להיפך. תמיד אמרתי כל הכבוד לדם צעיר ושצריך לתת פעם שאנס גם לילדים שר' צים כליכר, אולי יותר גמה שאנחנו בגילם רצינו — כי או לא היו כל כך הרבה נסיעות לחוצלארץ, לכדורגלנים. מה שחבל זה שלא התחשבו גם בקהל, כתבו שבמישחק מוקדם, לפני קפריס' איים, ישחק הסגל נגד הפועל לוד. או כשהקהל שומע או קורא: סגל, הוא יודע ואתם יודעים ואני יודע על מי הוא חושב. בכל אופן, לא על השמות שהזכרתי בה' חלה. לכן צריך היה להגיד איזה מין סגל זה. סגל צעיר, סגל נסיוני, סגל של מע' בדה, אבל להגיד משהו.

ואם מאנדי רצה בכל זאת את הילדים האלה — סימן שככה זה טוב. הוא בטח יודע מה שהוא עושה.

קשה היה לראות אם יש בניניהם כוכ' ביים. הם התחלפו כמו בשיטת סרטינע. זה היה טוב בשביל מאנדי, אבל זה לא נראה בדיוק כמו מסיבת היכרות עם ה' קהל שלא הספיק לזכור פרצפים ושמות, כי כבר באו אחרים אחרי הראשונים. רק פה ושם, ככה, צד את העינים קטנציק נחמד זה או אחר; הוא בטח יסע במקור מנו גם לחוצלארץ, בקרוב.

אגב, כל הכבוד להפעל לוד, שישחק בהקרבה, לבדו, נגד שלוש קבוצות סגל שהתחלפו כל הזמן.

„ללמוד מהם — אי-אפשר.“ על ארטוויס אין הרבה מה להגיד. באמת קשה קצת להגיד דברים יפים על קבוצות אחרי שרואים ומשחקים נגד קבוצות כמות ששיחקנו איתנו בזמן האחרון. ללמוד מהם הרבה הרבה אי-אפשר אחרי יוג'סלביה ואנגליה הצעירה הם טובים רק בשביל פתיחת העונה או אימון. המישחק היה די שקול והשער יכול היה ליסול בשני הצדדים. הקפריסאים היו מהירים ונימצים אבל כשהגיעו לשער, נזכרו בהם שעד לפני כמה זמן גם להם לא היתה עצמאות ולא יפה ככה פיתאום להתקף ולהרביץ. או לא



קורמן אסתר ביטון ובעלה אי-אהבה בוערת

העדיפו ברובם לשבת בבתיהם. לחוות ב' תחרויות באמצעות הטלביזיה. רק בלילות יצאו לראות את מישחקי הכדורסל ואת תח' ריויות השחייה.

המשלחת הישראלית היא דגדולה ביותר בתולדות השתתפות ישראל במישחקים ה' אולימפיים. אולם עובדה מוזרה היא שנשלחו אנשים שונים, מבלי להתחשב בידועותיהם המיקצועיות. וכך ייצגו את ישראל במספר כינוסים, בענפי ספורט כמו שחייה והרמת משקלות, אנשים שידועותיהם בענפים אלה קלושות למדי. נותרה תיקוה אחת: אם הספורטאים שלנו לא יוכו בעיטורים ובמדל'

היתה עקרת'בית למופת, הוא בילה את כל שעותיו הפנויות מעבודתו כסגנלר בבית הקפה, בשתייה או במישחקי קלפים. כשי רצתה אסתר להתגרש ממנו, היה ניסים שולח אליה אנשים ששיפיעו עליה לחזור בה והיה מאיים כי אם לא תחזור, יהרג אותה נפש.

אסתר חזרה בה. אך זה כבר לא עזר. כשהובאה בלילה לבית החולים הרופא שאל מה קרה לה, הניע ניסים וראשו ב' סיפר כי הפרטים התלקק בקירבתה. „למה שאשרוף אותה?“ הוא אמר. „אני אשילו לא אוהב אותה.“